

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj). (Fremsat 26/10 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Britta Schall Holberg (V):

Enhver, der deltog i Folketingets velkomstarrangement for de nye danske statsborgere sidste forår, ved, at det, vi behandler nu, er en veritabel begivenhed for de allerfleste af dem, der står på lovforslaget.

2.086 voksne får med dette lovforslag dansk indfødsret og bliver danske statsborgere, og her til kommer 1.300 børn. 2.039 af de voksne får efter lovforslaget dansk statsborgerskab efter de tidligere gældende regler, mens 47 er optaget på lovforslaget, fordi de opfylder de skærpede krav, vi lavede en aftale om lige før jul sidste år.

På Venstres vegne vil jeg gerne byde alle disse nye danskere rigtig hjertelig velkommen, og vi håber, at de vil deltage i Folketingets velkomstarrangement næste forår.

Jeg glemmer personligt ikke det indtryk, det gjorde at sidde i teltet i slotsgården i rusk og regn og opleve både familien Danmarks teltnødvendighed, om jeg så må sige, når huset ikke er stort nok – det er jo sådan, vi alle sammen gør – at se denne brogede flok sidde i teltet med regnen uden for og til overflod høre denne brogede flok synge de danske sange, anført af Radioens Drengekor. Da rislede det ned ad ryggen på mange af os, er jeg ganske sikker på. Tænk, at vi stod her midt i blæsten og den silende regn og sang vores danske sange sammen med alle de forskellige nationaliteter.

Jeg tænkte på, at vi danskere i grunden helst flygter, når det er sådan en regnfuld dag, men de andre kom alligevel. De havde sat meget ind på at opfylde vores krav til, hvad de skal kunne for at blive danske statsborgere, og så mødte de endda op til vores velkomst, selv om det havde været meget lettere for dem at blive hjemme.

Kl. 19.25

Efterfølgende svingede Christiansborg af et mylder af glade, forskellige mennesker, og på den mest inspirerende måde havde vi lejlighed til at tale sammen om, hvorfor de gerne ville være danske statsborgere.

Jeg synes, vi lærte fantastisk meget den dag. Det var en storslået oplevelse, der viser, at vi ikke bare står med et lovforslag her. For mange er det også en drøm, der går i opfyldelse, og for os kan det være en berigelse. For mange er det imidlertid en meget øm grænse at overskride, når man søger om at få dansk statsborgerskab. Loyalitetsfølelsen over for det land, som man føler man vælger fra, kan være en utrolig og helt forståelig konflikt for mange, så vi håber, at de, der er optaget på lovforslaget, vil få glæde af, at de valgte Danmark.

Jeg har lyst til at nævne, at Irak, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Somalia og Tyrkiet hver tegner sig for over 100 ansøgere; i alt drejer det sig om 1.114 mennesker. Resten af ansøgningerne om at blive dansk statsborger er fordelt mellem mennesker fra den ganske verden. Men rigtig hjertelig tillykke til alle med det danske statsborgerskab, som er opnået efter en stor og interesseret indsats.

Søren Krarup (DF):

Lad mig blot indrømme, at det er med en underlig fornemmelse, jeg sidder og blader i et indfødsretslovforslag som dette. Alle disse vildtfremmede navne, alle disse navne, der ganske umisforståeligt signalerer, at de er kommet meget langvejs fra og har ringe, om overhovedet nogen, forbindelse med dette lille land i Norden.

Vi lever uimodsigeligt i en folkevandringstid; det fortæller et lovforslag som dette. Vi lever i en tid, hvor masserne fra den tredje verdens overbefolkede og fattige lande sætter kursen mod Vesten for at få del i vores rigdom og velfærd. De moderne samfærdselsmidler har gjort det muligt for mennesker i det, der tidligere var de fjerne, fremmede lande, at nå vore kyster, og nu er de her og søger dansk statsborgerskab for at få et blivende sted.

At vi lever i en folkevandringstid, fortæller et lovforslag som dette for det første, hvor ca. 2.100 voksne personer plus ca. 1.300 børn får dansk statsborgerskab og bliver landsmænd med Jensen, Hansen og Sørensen. 261 er fra Irak, 52 fra Pakistan, 70 fra Iran, 223 fra Bosnien-Hercegovina, 161 fra Somalia, 283 fra Serbien og 186 fra Tyrkiet. Jeg må indrømme, at jeg spørger mig selv, om gamle Danmark kan kende sig selv igen om et par generationer, og om vi er ved at gøre os fremmede for os selv.

Men Dansk Folkeparti stemmer som bekendt ja til lovforslaget, fordi vi klynger os til et håb om, at disse meget fremmede vil kunne blive